

O MARCO XURÍDICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO

XII. O MARCO XURÍDICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO

LEI DE ORZAMENTOS XERAIS DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA PARA O ANO 2017

Na parte dispositiva, a lei estrutúrase en seis títulos, dezasete disposicións adicionais, dúas disposicións transitorias e tres disposicións derradeiras.

A parte esencial da Lei de orzamentos recóllese no título I, relativo á aprobación dos orzamentos e ao réxime das modificacións de crédito, por canto no seu capítulo I, baixo a rúbrica «Aprobación dos créditos e do seu financiamento», se aproban os ingresos e gastos que compoñen os orzamentos da Comunidade Autónoma, integrados polos da Administración xeral, os dos organismos autónomos, os correspondentes ás entidades públicas instrumentais de asesoramento e consulta que para efectos orzamentarios teñen a consideración de organismos autónomos, os das axencias públicas autonómicas, os das entidades públicas empresariais, os dos consorcios autonómicos, os das sociedades mercantís e os das fundacións.

Neste capítulo I defínese o ámbito dos orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia tendo en conta a tipoloxía de entidades públicas instrumentais do sector público autonómico previstas na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

Dentro deste capítulo detállanse os beneficios fiscais que afectan os tributos cedidos total ou parcialmente polo Estado e sinálase así mesmo o importe das subvencións reguladoras consideradas na normativa de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia. Finalmente, dentro dos artigos especificamente destinados aos orzamentos das entidades instrumentais autorízanse as dotacións iniciais das subvencións de explotación e de capital ás entidades públicas empresariais e ás sociedades mercantís.

O capítulo II deste título, «Das modificacións orzamentarias», regula os principios e as competencias específicas en materia de modificacións orzamentarias, as regras de vinculación que afectan os créditos orzamentarios, a determinación dos que teñen natureza de créditos ampliables e as limitacións aplicables ás transferencias de créditos.

O título II, relativo aos «Gastos de persoal», estrutúrase en catro capítulos.

O capítulo I, dedicado aos gastos do persoal ao servizo do sector público, recolle para o ano 2017 a recuperación dos conceptos retributivos minorados como consecuencia da Lei 12/2015 do 24 de decembro de orzamentos xerais da comunidade autónoma para Galicia para o ano 2016. No referente á taxa de reposición de efectivos procederá con suxeición aos límites e requisitos da normativa básica que se estableza ao respecto. No resto do capítulo regúlase a

contratación de persoal laboral temporal e de funcionario interino e persoal vinculado ás encomendas de xestión.

No capítulo II, baixo a rúbrica « Dos réximes retributivos », establece para o 2017 a recuperación dos conceptos retributivos minorados pola Lei 12/2015 do 24 de decembro polo que os altos cargos e outro persoal directivo, as persoas titulares das delegacións da Xunta de Galicia no exterior, o persoal funcionario, do persoal laboral, o persoal ao servizo das institucións sanitarias e o persoal dos corpos de funcionarios ao servizo da Administración de xustiza recuperan os seus conceptos retributivos tal e como existían antes da Lei 12/2015 do 24 de decembro.

En cumprimento do disposto na Disposición transitoria décimo segunda da Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia, na Lei 12/2015, do 24 de decembro, de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2016, incorporouse un fondo de recuperación retributiva que tiña como finalidade recuperar os niveis retributivos dos traballadores do sector público autonómico por un importe global de 106 millóns de euros (92,6 millóns de euros no capítulo I dos orzamentos, 2,5 millóns de euros para as entidades instrumentais do sector público autonómico, 6,8 millóns de euros para as universidades do Sistema Universitario Galego e 4,1 millóns de euros para incrementar os módulos da ensinanza concertada). Nos orzamentos do ano 2017 este fondo se incrementa en 44,5 millóns de euros, ata 150,5 millóns de euros (121,3 millóns de euros no capítulo I dos orzamentos, 4,2 millóns de euros nas entidades instrumentais do sector público autonómico, 13,3 millóns de euros para as universidades do Sistema Universitario Galego e 11,7 millóns de euros para incrementar os módulos da ensinanza concertada) o que permite facer efectiva neste exercicio a recuperación dos niveis retributivos dos traballadores do sector público autonómico

O capítulo III, dedicado a outras disposicións en materia de réxime de persoal activo, recolle que para o ano 2017 as relacións de postos de traballo deberán modificarse para as axustar ás previsións orzamentarias que se deduzan do anexo de persoal sen que se poida prover aqueles postos para os cales non estea prevista dotación. E no anexo de persoal non poderán existir códigos de liñas orzamentarias que non amparen créditos para dotacións de postos de traballo, substitucións de persoal temporal ou para conceptos retributivos. O resto do capítulo regula os requisitos para a determinación ou modificación de retribucións do persoal laboral e non funcionario, o persoal directivo das entidades instrumentais do sector público da Comunidade Autónoma, o nomeamento do profesorado interino a tempo parcial en centros docentes non universitarios, os profesores de corpos docentes e o persoal eventual e de gabinete.

O capítulo IV, dedicado ás universidades, recolle o límite máximo dos custos de persoal das tres universidades galegas, as retribucións adicionais do persoal ao seu servizo e a autorización de convocatorias para a provisión de persoal laboral fixo en casos excepcionais. No ano 2017 establécese a recuperación dos conceptos retributivos minorados como consecuencia da Lei 12/2015, do 24 de decembro, de orzamentos xerais para a comunidade autónoma de Galicia. A taxa de reposición respetará a normativa básica estatal.

O título III, «Operacións de endebedamento e garantía», estrutúrase en dous capítulos relativos a operacións de crédito e afianzamento por aval.

No primeiro destes capítulos establécese para o ano 2017 a posición neta debedora da Comunidade Autónoma, a cal se incrementará nunha contía máxima equivalente ao 0,5 por cento do PIB rexional, co que se acomoda aos límites establecidos polo Consello de Política Fiscal e Financeira para este exercicio. Tamén se regulan neste capítulo as operacións de débeda de tesouraría, a formalización doutras operacións financeiras e o endebedamento das entidades instrumentais do sector público. Respecto ao endebedamento das entidades instrumentais do sector público contémpase a posibilidade para as execucións de hipotecas de vivendas de promoción pública da adxudicación ou cesión de remate delas a prol do IGVS.

No capítulo II, relativo ao «Afianzamento por aval», en canto ao apoio financeiro aos proxectos empresariais, mantense para o 2017 a contía máxima dos avais que pode conceder o Instituto Galego de Promoción Económica, cun importe de 500 millóns de euros.

No título IV, «Xestión orzamentaria», mantéñense os preceptos relativos á intervención limitada, a fiscalización das operacións de endebedamento da Comunidade Autónoma, a fiscalización dos nomeamentos ou de contratos de substitución do persoal, a identificación dos proxectos de investimento, a autorización do Consello da Xunta para a tramitación de determinados expedientes de gasto, a regulación das transferencias de financiamento, as subvencións nominativas, a concesión directa de axudas e subvencións, a acreditación do cumprimento de obrigas tributarias, o pagamento mensual de axudas e subvencións que se conceden a persoas físicas para financiar estudos de investigación, o informe preceptivo e vinculante da Consellería de Facenda, o cal, sen prexuízo da análise de risco que realice o xestor, determina os efectos sobre o cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria nos préstamos concedidos con cargo aos orzamentos xerais da Comunidade Autónoma, e os expedientes de dotación artística e o módulo económico de distribución de fondos públicos para sostemento de centros concertados. No que se establece a posibilidade da aceptación pola Administración autonómica de pagamentos a conta para as retribucións do persoal docente do colectivos de empresa do ensino privado, dende o 1 de xaneiro ata o momento no que asinen as táboas salariais para o 2017.

O título V, dedicado ás corporacións locais, estrutúrase en dous capítulos. O primeiro, dedicado ao financiamento e á cooperación con estas entidades, detalla as transferencias que lles corresponden como consecuencia de convenios e subvencións, así como a participación dos concellos nos tributos da Comunidade Autónoma a través do Fondo de Cooperación Local.

En relación con este fondo, a lei fixa unha porcentaxe homoxeneizada de participación, desagregándose esta en fondo base, para recoller a mesma contía que se establece no ano 2011, e o fondo adicional, para recoller o incremento debido á maior recadación dos capítulos I, II e III de Administración Xeral dende aquel ano ata o 2017. Establécese o sistema de distribución entre a Federación Galega de Municipios e Provincias e os concellos para o fondo base, de maneira que estes recibirán segundo o coeficiente de repartición que lles correspondeu no 2011.

Tamén se establece a repartición do fondo adicional conforme a participación en procesos de fusión ou incorporación voluntaria a outros concellos e as variables de poboación, maiores 65 anos, superficie, núcleos de poboación e esforzo fiscal dos concellos, no caso dos de menos de 15.000 habitantes.

O capítulo II deste título regula o procedemento de compensación e retención de débedas dos municipios contra os créditos que lles corresponden pola súa participación no Fondo de Cooperación Local de maneira similar ao ano 2016.

No título VI, relativo ás normas tributarias, inclúese un único precepto para establecer os criterios de afectación do imposto sobre o dano ambiental e o canon eólico.

O contido da Lei de orzamentos complétase coas disposicións adicionais, transitorias e derradeiras referidas, nas que se recollen preceptos de índole moi variada.

Entre as disposicións adicionais regúlase a información ao Parlamento, as porcentaxes de gastos xerais de estrutura que hai que aplicar nos contratos de obra, a obriga de adecuar os estados financeiros das entidades instrumentais ás transferencias, a autorización de orzamentos en entidades instrumentais de nova creación, o orzamento inicial e os requisitos de creación para as axencias que se poidan constituír neste exercicio, a venda de solo empresarial polo Instituto Galego da Vivenda e Solo, as prestacións extraordinarias para beneficiarios de pensións e subsidios non contributivos, relativo aos gastos de persoal, a autorización para a modificación dos cadros de persoal do Servizo Galego de Saúde, o persoal contratado ao abeiro do Plan nacional de formación e inserción profesional, as medidas en relación co V Convenio colectivo único para o persoal laboral, as normas de especial aplicación en materia de recursos educativos complementarios de ensino público e no suposto de que se recollese nunha disposición un incremento nos módulos estatais para a distribución dos fondos públicos para o sostemento dos centros concertados, na nosa comunidade aplicárase o mesmo incremento.

En canto á disposición relativa a prestacións familiares por coidados de fillos menores, establece como requisitos para a súa obtención o cumprimento das condicións que dite a Consellería de Política Social. Introdúcese unha nova disposición adicional que regula o dereito a percibir unha axuda económica de 1.200 euros, a razón de 100 euros anuais, a través da tarxeta benvinda para todas as familias que teñan un fillo ou filla ou adopten un neno ou nena menor dun ano no 2017.

Finalmente, para o suposto de que mudasen as condicións retributivas do persoal ao servizo do sector público na normativa estatal básica inclúese unha disposición adicional para a adecuación do réxime e condicións retributivas do persoal ao servizo do sector público autonómico ao establecido nesa normativa. Na derradeira disposición adicional establécense as normas para a remisión de información económico-financieiro e o control da desta coa finalidade de recoller as obrigas en relación co inventario das entidades dependentes da Comunidade Autónoma de Galicia e, doutra banda, para adaptar as normas sobre a competencia da Intervención Xeral da

Comunidade Autónoma de Galicia á normativa vixente, en relación coas axencias e consorcios adscritos á comunidade autónoma que deben auditar as súas contas anuais.

As disposicións transitorias regulan a adecuación das entidades públicas instrumentais e a dotación gradual do Fondo de Continxencia de Execución Orzamentaria que xa se prevían na Lei de orzamentos do 2016.

As tres últimas disposicións derradeiras regulan o desenvolvemento, a vixencia e a entrada en vigor da lei.

XII.1. MEDIDAS FISCAIS E ADMINISTRATIVAS DE ACOMPAÑAMENTO PREVISTAS PARA A SÚA ENTRADA EN VIGOR NO ANO 2017.

I

Os orzamentos requiren para a súa completa aplicación a adopción de diferentes medidas, unhas de carácter puramente executivo e outras de carácter normativo, que pola súa natureza deben adoptar rango de Lei e que como precisou o Tribunal Constitucional non deben integrarse nas Leis anuais de Orzamentos Xerais senón en Leis específicas.

O debate doutrinal acerca da natureza das chamadas Leis de acompañamento foi resolto polo Tribunal Supremo, que configurou este tipo de normas como Leis ordinarias cuxo contido está plenamente amparado pola liberdade de configuración normativa da que goza o lexislador e que permiten unha mellor e máis eficaz execución do programa do Goberno nos distintos ámbitos nos que desenvolve a súa acción.

Dende esta perspectiva, tendo presente a actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos se explicitan na Lei de Orzamentos Xerais da Comunidade para o ano 2017, e ao obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, o presente anteproxecto de lei contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que, con vocación de permanencia no tempo, contribúen á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola comunidade a través da execución orzamentaria.

Este é o fin dunha norma cuxo contido esencial o constitúen as medidas de natureza tributaria, se ben se incorporan outras de carácter e organización administrativa.

II

Esta norma legal, contén catro títulos, o primeiro dedicado as medidas fiscais, o segundo as medidas de carácter administrativo, o terceiro a ordenación do sistema de transporte público regular de viaxeiros e o cuarto as medidas provisionais de ordenación urbanística. O título I consta de dous capítulos, relativos o primeiro aos tributos cedidos e o segundo aos tributos propios.

O Título II consta de nove capítulos, dedicados, respectivamente, a función pública, medidas financeiras, procedemento administrativo, economía e industria, agricultura, innovación, mar e servizos sociais. O título III consta de catro capítulos dedicados, respectivamente, a o obxecto e réxime de competencias, transporte público regular de uso xeral, integración e coordinación de servizos nunha rede de transporte integrada e ao réxime económico e tarifario dos servizos de transporte. O título IV consta de dous capítulos, o primeiro dedicado as disposicións xerais e o segundo ao procedemento de aprobación do instrumento de planificación. Tamén contén seis disposicións adicionais, dúas disposición transitoria, tres disposicións derogatorias e cinco derradeiras.

Polo que atinxe as medidas fiscais, contempladas no título primeiro, cómpre sinalar as seguintes:

En canto aos tributos cedidos, o capítulo I deste título recolle, dous artigos nos que se modifica o Imposto sobre Transmisións Patrimoniais Onerosas e Actos Xurídicos Documentados e a taxa fiscal sobre xogos de sorte, envite ou azar.

En relación co Imposto sobre Transmisións Patrimoniais Onerosas e Actos Xurídicos Documentados, elimínanse as seguintes deducións e bonificacións:

- A bonificación aplicable, na modalidade de transmisións patrimoniais e de actos xurídicos documentados, ás operacións derivadas do Plan de Dinamización Económica de Galicia previsto para as áreas da Costa da Morte ou dinamización prioritaria de Lugo e Ourense.
- A dedución aplicable, na modalidade de transmisións patrimoniais, ás concesións ou autorizacións administrativas relativas ás enerxías renovables.
- A bonificación aplicable, na modalidade de actos xurídicos documentados, ás operacións relacionadas con vivendas protexidas ao abeiro da lexislación da Comunidade Autónoma de Galicia.

Con estas derogacións, trátase de adecuar o texto refundido das disposicións legais da Comunidade Autónoma en materia de tributos cedidos aos cambios normativos e xurisprudenciais acaecidos con posterioridade á aprobación das deducións e bonificacións en cuestión dado que no son de aplicación na práctica.

Nesta mesmo imposto establécese un beneficio fiscal consistente nunha dedución na cota do 100%, có obxectivo de fomentar a adquisición de vivenda naquelas zonas do territorio galego que se atopen despoboadas, coa finalidade de promover o asentamento con carácter permanente, cós seguintes beneficios que ilo supón para o entorno. Po reste motivo este beneficio fiscal se aplica ás vivendas que van a ter a condición de habituais para o adquirente, e se aplica a distintos colectivos obxecto de protección, como mozos, familias numerosas e discapacitados. A medida tamén introduce límites con respecto ao patrimonio do adquirente e do valor da vivenda, introducindo así medidas de progresividade e capacidade económica para o seu desfrute.

No que atinxe taxa fiscal sobre xogos de sorte, envite ou azar, homoxeneiza as normas de xestión na normativa do xogo no relativo á liquidación e pagamento da súa taxa fiscal no tocante aos pagamentos á conta.

Polo que se refire aos tributos propios, o capítulo II, recóllese en primeiro lugar, artigo dedicado as taxas administrativas onde se establece, por un lado, a elevación dos tipos das taxas de contía fixa en un 1%, e por outro, as modificacións introducidas na Lei 6/2003 de taxas e prezos, que obedecen, ben a creación de novas taxas ou ben a modificación das vixentes. Destacan polo seu impacto económico a elevación da tarifa do canon por obras hidráulicas de regulación xestionadas pola administración hidráulica da Comunidade Autónoma de Galicia, que para o ano 2017 ascende a 0,017 €/m³.

Polo que respecta ao canon da auga modifícase o tipo de gravame da parte variable nas augas termais e mariñas destinadas a uso terapéutico.

En canto as medidas administrativas que se recollen no título II, cómpre destacar:

No capítulo dedicado a función pública, modifícanse varios preceptos da Lei 2/2015, do 29 de abril, de Emprego Público de Galicia. Así, a modificación do artigo 89 incorpora a obrigatoriedade de concursar ao persoal funcionario que está desempeñando un posto en adscrición por motivos de saúde ou rehabilitación dado que o está a ocupar de forma provisional. A modificación do artigo 96 permite maior versatilidade e mobilidade para o persoal funcionario pertencente as escalas, promovendo a promoción deste persoal a outros postos distintos aos da súa escala de orixe. A modificación do artigo 104 ten como finalidade incluír na Lei de emprego público de Galicia a previsión legal contida no artigo 59 da Lei 13/2015, do 24 de decembro, de medidas fiscais e administrativas, segundo o cal, o persoal funcionario procedente da fusión dos concellos que se realicen no ámbito da Comunidade Autónoma, se transfiren e se integran na Administración Autonómica, regulando así, un procedemento de adscrición aos corpos e escalas da Comunidade Autónoma. A disposición adicional primeira da lei modifícase para incorporar que, cando se toma como referencia do desfrute dos permisos a localidade, esta veña referida ao termo municipal de residencia do persoal funcionario. Coa modificación da disposición adicional oitava e novena, modifícanse algunha das escalas e especialidades existentes, así como as funcións que ten asignadas e a titulación correspondente para o acceso as mesmas, adaptándoas aos novos graos existentes e, por outra parte, tamén créanse outras novas escalas. A disposición adicional décima modifícase para adaptar as titulacións ao marco español de cualificacións para educación superior das ramas de coñecemento que están reguladas no Real Decreto 1954/1994, do 30 de setembro, sobre homologación de títulos aos do Catálogo de Títulos Universitarios Oficiais, creado polo Real Decreto 1497/1987, do 27 de novembro e consolidado a 1 de agosto de 2011. A modificación da disposición transitoria terceira unicamente clarifican a redacción actual da lei. Por último, engádesa a esta lei dúas disposicións transitorias debido a necesidade de manter un réxime transitorio para o persoal laboral temporal que desempeñe funcións de persoal funcionario e para o persoal laboral afectados pola creación de escalas.

Neste capítulo, tamén se modifica a Lei 1/2012 de medidas temporais en determinadas materias de emprego público da Comunidade Autónoma de Galicia, para clarificar que a reserva de posto de traballo unicamente abarca a aqueles que están afectados polos procesos de consolidación de emprego ao amparo do V Convenio Colectivo e o persoal laboral temporal que ocupe postos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2005 e só para aqueles postos de persoal laboral.

Tamén, en materia de función pública modifícase a Lei 16/2010, do 17 decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público, para regular a integración do persoal laboral fixo das entidades instrumentais como persoal laboral da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e a aplicación do convenio colectivo único ao persoal laboral temporal.

Por último, introdúcese na lei un artigo ante a necesidade de que a Consellería de Sanidade poida prover un posto de traballo dunha concreta clase da escala de saúde pública, excepcionalmente e de maneira temporal, mediante unha comisión de servizos voluntaria de persoal funcionario doutra clase da mesma escala, sempre e cando a titulación esixida para o acceso á clase orixinaria sexa a mesma que a requirida para o posto de traballo de que se trate.

No capítulo II, dedicado ao réxime financeiro, divídese en dúas seccións. Na sección primeira “Tesouro” recóllense varias modificacións do título IV do texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro.

Estas modificacións teñen por obxecto adecuar o contido desta lei á Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia para acadar unha maior control e unha mellor xestión de tódolos recursos financeiros que constitúen a Tesourería da Comunidade Autónoma de Galicia.

Ademais, introdúcese un artigo 91 bis para establecer un mínimo procedemento (resolución que se publica no DOG) para os casos de prescrición dos depósitos en metálico constituídos ante a Caixa Xeral de Depósitos.

A sección segunda “Xestión orzamentaria” recolle unha modificación no artigo 14.2 da Lei 2/2011, de disciplina orzamentaria e sustentabilidade financeira, coa finalidade de que non xurdan dúbidas acerca da habilitación normativa suficiente para que se regule por orden da Consellería de Facenda o contido e alcance da memoria que debe acompañar aos expedientes de autorización de investimentos do sector público autonómico, que incorporen unha previsión do gasto corrente.

O capítulo dedicado ao procedemento administrativo divídese en catro seccións, dedicadas, respectivamente á Administración dixital, réxime sancionador e prazos de procedementos administrativos, adecuación normativa e réxime administrativo.

A Sección primeira dedicada a Administración dixital ten como finalidade dar cumprimento a Lei 39/2015, de 1 de Outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións

Públicas e a Lei 40/2015, de 1 de Outubro, de Réxime Xurídico do Sector Público. O desenvolvemento efectivo destas leis fai necesario avanzar cara a eliminación de compartimentos estancos na información da tramitación administrativa, para acadar un espazo único de información ao cidadán coa súa situación administrativa de xeito claro e transparente, e nomeado nesta proposta como cartafol do cidadán. Fai necesario impulsar a compartición de información e documentos que permitan eliminar redundancias, duplicidades e peticións innecesarias cara o cidadán, e promove o uso das notificacións electrónicas fronte as notificacións en papel, que se materializarán a través do sistema de notificación de Galicia.

A Sección Segunda consta de catro artigos. O primeiro destes artigos, recolle unha modificación do artigo 53 da Lei 9/2013, do emprendemento e da competitividade económica de Galicia, que introduce unha nova infracción grave en materia de espectáculos públicos e actividades recreativas. Tamén modifica a Lei 3/2012, do deporte de Galicia para recoller unha modificación nunha infracción moi grave en materia de deportes. Os restantes artigos regulan os prazos para notificar unha serie de procedementos. Así, os prazos no procedemento sancionador en materia de transportes marítimo de persoas en augas interiores de Galicia, os prazos para notificar as resolucións dos procedementos de desafuizamento administrativo e de adxudicación de vivendas protexidas de promoción pública e os prazos para notificar as resolucións sancionadoras en materia sanitaria.

A sección terceira “Adecuación normativa” deste capítulo recolle catro artigos.

Os dous primeiros refírense a normativa en materia de medio ambiente. Regúlanse nestes artigos da lei a previsión dun prazo máximo de 6 meses para resolver e notificar os procedementos sancionadores de competencia da Comunidade Autónoma, que rexerá en todas aqueles nos que a súa normativa específica, legal ou regulamentaria, non prevea un prazo concreto. En canto a determinación do inicio do cómputo da prescrición das sancións contidas nos recursos de alzada pendentes de resolución no momento da entrada en vigor das leis 39/2015 e 40/2015, cómpre darlle cumprimento ao establecido no artigo 30.3 da Lei 40/2015, de conformidade co cal, o prazo previsto para a prescrición da sanción comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalice o prazo previsto para a resolución do recurso, e o anterior tendo en conta o principio de norma máis favorable que rexe no dereito sancionador, unido este ao carácter de normativa básica da lexislación citada, e, en particular, o disposto no artigo 26.2 da lei 40/2015, cando dispón que “As disposicións sancionadoras producirán efectos retroactivo cando favorezan ao presunto infractor o ao infractor, tanto no referido á tipificación da infracción como a sanción e os seus prazos de prescrición, aínda respecto de sancións pendentes de cumprimento ao entrar en vigor a nova disposición”, así como ao principio de seguridade xurídica que debe rexer en todo procedemento administrativo. Igualmente, cómpre incluír unha referencia expresa ao cómputo do prazo de prescrición no que atinxe á reposición da legalidade, dada a relevancia, alcance e autonomía da referida obriga respecto da propia sanción, máis aló da integración de ambas, sanción e restitución, nunha mesma resolución por razóns de economía procesual.

O terceiro dos artigos desta sección modifica a Lei 2/2012, do 28 de marzo, galega de protección xeral das persoas consumidoras e usuarias. A finalidade da regulación proposta, e incorporar unha disposición adicional sexta á Lei 2/2012, co fin de determinar como lei especial a regulación establecida en aquela lei, con dous apartados. O primeiro apartado é o referido referido á Lei 39/2015 con fundamento na previsión da súa Disposición Adicional primeira desta última lei; e o segundo establece a súa relación coa Lei 40/2015, considerando a regulación da Lei 2/2012 como de desenvolvemento das bases no eido da potestade sancionadora da citada Lei 40/2015. En ambos supostos se garante o obrigado respecto á lexislación básica.

O último dos artigos, regula o silencio administrativo en procedementos en materia de persoal.

A última sección deste capítulo consta de tres artigos. O primeiro deles, e de acordo co criterio seguido polo Estado en varios artigos da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público, e en base ás competencias de autoorganización da Administración autonómica, regula a responsabilidade aplicable aos membros dos consellos de administración das sociedades mercantís públicas autonómicas ou do padroado das fundacións do sector público, designados pola Administración xeral ou polos entes instrumentais, que será asumida directamente por la Administración ou ente designante. O mesmo criterio aplícase aos membros das entidades ou órganos liquidadores dun ente do sector público autonómico. O segundo, regula a ordenación das competencias de execución da Comunidade Autónoma respecto do control metrolóxico de instrumentos en servizo, contemplando a forma de realizar a devandita actividade e as consecuencias na execución do contrato de concesión actualmente existente. O último dos artigos, regula unha modificación na Lei 14/1985, reguladoras dos xogos e apostas de Galicia.

En materia de vivenda, introdúcese unha modificación no articulado da Lei 8/2012, do 29 de xuño, de vivenda de Galicia, prevíndose a posibilidade de que as persoas propietarias ou usufrutuarías de vivendas que residan no ámbito dunha actuación desenvolta polo Instituto Galego da Vivenda e Solo (IGVS) e que non sexan compatibles coa nova ordenación podan acceder ás parcelas destinadas ás parcelas destinadas a vivendas unifamiliares ou ás vivendas protexidas resultantes da actuación excepciónándoos do cumprimento dos requisitos de acceso ás vivendas protexidas.

O Capítulo dedicado a “Economía e Industria” consta de tres seccións de minaría, consumo e de comercio interior.

A sección primeira dedicada a Mínería regula nun artigo a modificación de varios preceptos da Lei 3/2008, de 23 de maio, de ordenación da minaría de Galicia. Coa modificación proposta faise efectiva a constitución do Censo Catastral Mineiro de Galicia no Catastro Mineiro de Galicia, ademais de garantir o acceso público ao Rexistro Mineiro, axilizar as tramitacións, permitindo a emisión de certificados telemáticamente, incrementar a seguridade xurídica tanto para concesionarios como para solicitantes.

A sección segunda dedicada ao “Consumo” modifica o concepto de consumidor na Lei 2/2012, do 28 de marzo, galega de protección xeral das persoas consumidoras e usuarias.

A sección terceira dedicada ao “Comercio interior” modifica o artigo relativo a composición da Comisión Consultiva prevista na Lei 13/2010, do 17 de decembro, de Comercio Interior de Galicia.

O capítulo VI “Agricultura” consta de dúas seccións, unha de montes e outra de estrutura agraria.

Na sección de Montes, modifícanse varios preceptos da Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia. Así, régúlese o aproveitamento dos produtos característicos dos terreos forestais naqueles predios que teñen a consideración de solo rústico de protección agropecuaria, facilítase a aprobación de deslindamentos entre montes veciñais en man común e propiedades particulares, de xeito que as propiedades queden mellor definidas, permítese que se regulen por decreto as plantacións de eucaliptos e doutras especies, de xeito que se controle a súa utilización nos lugares onde sexa conveniente desde os puntos de vista económico, ambiental e de ordenación do territorio e da paisaxe, clarifícase o concepto de documento de adhesión, de xeito que se acelere a súa implantación nas parcelas forestais de pequena superficie, e que estas melloren canto antes a calidade da súa xestión, clarifícase que o outorgamento de autorizacións administrativas, xa sexan expresas ou presuntas, se concederan sen prexuízo de terceiros propietarios ou titulares de dereitos de aproveitamento, facilítase a cancelación de consorcios ou convenios en montes nos que, pola súa casuística especial, non resulta viable redactar e aprobar un instrumento de ordenación ou de xestión, recoñece a validez dos títulos inscritos no Rexistro da Propiedade e facilita a actualización dos lindeiros dos montes veciñais en man común, de xeito que as propiedades queden mellor definidas e, por último, permítese, de xeito excepcional, o aproveitamento de parcelas situadas no interior de montes veciñais en man común aos particulares que as plantaron a título individual.

A sección dedicada a estrutura agraria, introduce unha serie de modificacións na Lei 4/2015, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia. Así, a modificacións teñen por obxecto clarificar o proceso de avaliación dos requisitos necesarios para acadar os criterios recollidos no artigo 2 da lei e da publicidade e consulta a terceiros interesados, fixar con maior claridade o que constitúe a dotación para cada un dos fondos a constituír cos predios que a entidade xestora do Banco de Terras de Galicia xestiona e, por último, incrementar o tempo para que os titulares vexan recollidas no proceso de concentración ou reestruturación parcelaria, os cambios de titularidade que se produzan. Así mesmo, incorpora un artigo na lei para establecer o réxime de propiedade e cesión en precario das fincas da masa común de reestruturación parcelaria, ao carecer de regulación ao respecto, unha disposición adicional para regular as distancias de explotacións gandeiras porcinas a cascos urbanos e unha disposición transitoria, que regula a coordinación catastral.

O capítulo VII dedicado a innovación, regula por un lado, unha modificación na lei de racionalización do sector público autonómico para regular a contratación pública de innovación, para dar visibilidade e impulso ao novo procedemento de contratación recollido na Directiva 2014/24/UE e dirixida a todos os poderes adxudicadores do sector público autonómico galego. Por outro, a participación das empresas, entidades e particulares na investigación en saúde, mediante aportacións económicas, dirixidas á financiación finalista de proxectos de I+D neste ámbito.

O capítulo VIII “ Mar” consta de dúas seccións, a primeira dedicada a materia de portos e a segunda á pesca.

En materia de portos introduce unha nova disposición transitoria na Lei 5/1994, do 29 de novembro, de creación do ente público de Portos de Galicia para regular a ampliación das concesións portuarias outorgadas pola Comunidade Autónoma de Galicia con anterioridade á entrada en vigor da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

En materia de pesca introduce unha serie de modificacións na lei de pesca de Galicia.

A primeira, amplía o prazo da duración da concesión ampara para o exercicio da actividade da acuicultura, tanto en zona marítima como en zona marítimo- terrestre a un máximo de cincuenta anos, coa finalidade de adaptala á normativa estatal, e permitir que un titular poida exercer a actividade da acuicultura durante todo o tempo que ostente a concesión para o dominio público marítimo-terrestre .

O segundo, amplía o prazo de vixencia das concesións experimentais na zona marítima e marítimo-terrestre para a realización de proxectos de investigación ou de proxectos que introduzan innovacións substanciais na explotación, nos artefactos e nas especies a 5 anos, xa que o prazo actual de tres anos resulta , en moitas ocasións, unha limitación importante para levar a termo os proxectos.

O terceiro, engade unha disposición adicional a lei de pesca de Galicia, para regular a prórroga extraordinaria dos títulos habilitantes para o exercicio da acuicultura, garantindo unha maior seguridade xurídica á actividade da acuicultura e unha maior continuidade aos establecementos produtivos autorizados na comunidade galega.

En materia de servizos sociais, introdúcense dous preceptos. O primeiro establece o réxime de cofinanciamento nos servizos prestados polo Consorcio Galego de Servizos de Igualdade e Benestar ou ente que o substitúa en colaboración cos concellos e mancomunidades.

Regúlase un novo modelo de cofinanciamento para a prestación dos servizos de escolas infantís e centros de día que xestiona na actualidade ou que pase a xestionar no futuro o Consorcio de Servizos da Igualdade e Benestar en colaboración coas entidades locais para garantir a sostenibilidade financeira dos servizos e homoxeneizar as súas condicións en garantía da segu-

ridade xurídica, en consonancia co Acordo marco asinado pola Consellería de política Social coa FEGAMP o 11 de maio de 2016.

Todo o anterior, co obxectivo de garantir a sostenibilidade financeira dos servizos que se prestan a través do Consorcio Galego de Servizos de Igualdade e Benestar ou ente que o substitúa en colaboración cos concellos e mancomunidades, e homoxeneizar as súas condicións en garantía da seguridade xurídica.

En segundo lugar, compre modificar o artigo 16 da Lei 13/2008, de Servizos Sociais de Galicia, ao obxecto de establecer de forma máis clara e precisa o concepto e contido en xeral da Historia Social Única Electrónica. Establécese a obrigatoriedade de incorporar a información necesaria á Historia Social Única Electrónica por parte das distintas entidades que conforman o Sistema galego de servizos sociais.

O título III regula a ordenación do sistema de transporte público regular de viaxeiros. A Lei 10/2016, do 19 de xullo, de medidas urxentes de actualización do sistema de transporte público de Galicia, marcou as actuacións que deberán seguir os poderes públicos para acadar a súa adaptación á evolución das necesidades da sociedade en materia de mobilidade.

Neste sentido, a referida lei configura o Plan de transporte público de Galicia como o instrumento mediante o cal se establece a ordenación dos servizos de transporte público regular da competencia da Administración xeral da Comunidade Autónoma, así como a coordinación do conxunto de servizos de transporte público que se desenvolvan na nosa Comunidade Autónoma. E ademais, en relación con este instrumento esencial para a planificación do futuro do sistema de transporte público galego, a propia lei establece o procedemento e prazos para a súa aprobación, así como normas transitorias de garantía da prestación de servizos no período transitorio, é dicir, o que transcorrerá ata a aprobación do plan e a posterior licitación dos servizos de transporte que o dito plan estableza.

Fixado a través desta norma o procedemento, os criterios e os principios que as Administracións deberán seguir cara a modernización e adaptación do sistema de transporte público, procede agora avanzar neste proceso de transformación e completar a dita regulación legal co establecemento de disposicións normativas dirixidas a regular as actuacións que a Administración deberá adoptar para a implantación do novo mapa de servizos de transporte, incluso durante o actual período transitorio.

Cos anteriores obxectivos, na lei incídese na clarificación dos ámbitos de actuación das diferentes administracións públicas galegas, así como, fundamentalmente, no establecemento de actuacións de coordinación, colaboración e cooperación nos seus respectivos ámbitos de actuación, cara a máxima optimización dos recursos dispoñibles e a potenciación das vantaxes do sistema de transporte público para o conxunto da poboación.

Regúlase o réxime de establecemento de novos servizos, non só a través do Plan de transporte público de Galicia senón tamén con antelación á súa propia aprobación e adxudicación

consonte co que establece o Regulamento CE 1370/2007, do 26 de outubro, facilitando así unha transición progresiva e, por tanto, máis doada tanto para os sectores empresariais como para as propias persoas usuarias.

Por outra parte, no ámbito das competencias da Xunta de Galicia a racionalización da actuación dos diferentes departamentos acadará o seu máximo nivel mediante a integración de diferentes servizos de transporte, o que ademais de poñer ao dispor do conxunto da poboación un sistema de transporte público atractivo e habituar na súa utilización aos usuarios do futuro, resulta axeitado para evitar duplicidades de servizos en zonas con escasa demanda, cos conseguintes aforros en custes ambientais e económicos.

Así, configúrase a rede de transporte público regular de viaxeiros por estrada de uso xeral como estrutura básica da contratación que realiza a Xunta de Galicia, e dítanse regras para a progresiva integración dos diferentes servizos nun sistema único de transporte público. Neste sentido, resulta tamén preciso regular un procedemento extraordinariamente áxil que permita ás Administracións responder de xeito inmediato ás novas e imprevisibles demandas de transporte que deberán ser atendidas sen dilación, máxime cando se produzan vinculadas co exercicio de dereitos esenciais como o de acceso á educación.

Por outra parte, en canto ao réxime de tarifas do sistema de transporte público, fíxase unha regulación adaptada ás peculiaridades da nosa Comunidade Autónoma e ás previsións da propia lei en relación coa integración de servizos de transporte público e á previsible concorrencia nun mesmo vehículo e servizo de usuarios con características específicas e atencións especiais. Ademais, tamén neste eido se avanza na coordinación do sistema galego de transporte público mediante a previsión de protocolos técnicos de interconexión dos sistemas de pagamentos e de información que oferten as diferentes administracións.

O último dos títulos, regula as medidas provisionais de ordenación urbanística. Cómpre dotar de certeza e seguridade xurídica á cidadanía, e aos distintos operadores no eido urbanísticos, sen prexuízo do máis absoluto respecto ás resolucións xudiciais. Ante o baleiro legal existente, procede acometer a regulación da forma de proceder nos casos nos que tras a declaración de nulidade do planeamento urbanístico, “reviva” un planeamento anterior que non responde nin ao actual modelo de cidade nin as necesidades urbanísticas existentes, e cuxa aplicación resulta incompatible co logro dos obxectivos de benestar socio-económico que debe impulsar as actuacións públicas.

Impulsar o desenvolvemento urbanístico, habilitando para o efecto a tramitación ad hoc, no caso de anulación do instrumento de ordenación ou da normativa de ordenación provisional, dun procedemento no que, sen eludir as sentenzas recaídas, poda ordenarse a correspondente tramitación procedimental de xeito eficiente, e acurtando na medida do posible os prazos previstos.

O texto conta seis disposicións adicionais. As dúas primeiras relacionadas do sistema de transporte público regular de viaxeiros de Galicia. A primeira regula os instrumentos para a coordinación en materia de transporte público e integración de servizos de transporte. A segunda denominada “vehículos autorizados para a prestación de servizos de transporte”, atende á previsión de implantación progresiva de fórmulas flexibles de explotación adaptadas ás necesidades reais da poboación, resultando preciso que zonas do territorio cun escaso nivel de demanda poidan ser atendidas mediante vehículos de tamaño reducido, especialmente indicados para fórmulas de explotación baixo demanda.

A terceira das disposicións adicionais regula o prazo para a posta en marcha das emisións e pago da taxa do servizo de comunicación audiovisual de televisión correspondentes ás adxudicacións transformadas en licenzas. A aparición nestes últimos anos de novas plataformas tecnológicas cunha cota de penetración no mercado de audiovisual cada vez máis significativa, capaces de competir directamente coas televisións tradicionais, van ter un incidencia determinante na repartición publicitaria na medida en que se incrementan os soportes a través dos que se visibilizan os contidos publicitarios, fonte principal de financiamento das televisións autonómicas e locais.

Esta conxuntura de dinamismo tecnolóxico, que ten á imaxe en movemento como elemento vertebrador da información e do entretemento, así como o cambio de circunstancias producido desde o momento do outorgamento dos títulos administrativos e a necesidade de viabilizar e de poñer en marcha o servizo de comunicación audiovisual de televisión aconsella ampliar en catro anos o prazo previsto nos artigos 38 e 40 da lei 12/2014, do 22 de decembro, de medidas fiscais e administrativas. Esta ampliación permitirá contar cun tempo suficientemente amplo ata que se clarifique o futuro destes servizos de comunicación audiovisual, a fin de non frustrar a súa viabilidade.

A cuarta integra o corpo de letrado do consello consultivo na escala de letrados da Xunta de Galicia.

A quinta regula supresión do Centro Informático para a Xestión Tributaria Económico-Financeira e Contable cuas funcións asumiranse pola Axencia para a Modernización Tecnolóxica de Galicia.

A última das disposicións adicionais autoriza a creación da Axencia Galega da Industria Forestal adscrita á consellaría competente en materia de economía.

O texto contén dúas disposicións transitorias. A primeira regula a situación transitoria do persoal funcionario de carreira que ocupe postos de traballo de letrado no Consello Consultivo de Galicia no momento da entrada en vigor desta lei. A segunda a atribución de funcións na Axencia para a Modernización Tecnolóxica de Galicia

Regúlanse tamén tres disposicións derogatorias. A primeira, derroga o Decreto 149/2008, do 26 de xuño, polo que se regula o procedemento de autorización das instalacións de pro-

dución de enerxía eléctrica a partir da valorización enerxética da biomasa forestal primaria na Comunidade Autónoma de Galicia.

A segunda, derroga o artigo 86 da Lei 12/2014, do 22 de decembro, de medidas fiscais e administrativas, como consecuencia do artigo 68 desta lei que regula o réxime de cofinanciamento nos servizos prestados polo Consorcio Galego de Servizos de Igualdade e Benestar ou ente que o substitúa en colaboración cos concellos e mancomunidades.

A terceira, derroga a Lei 10/1983, do 9 de decembro, reguladora do Consello Asesor de RTVE en Galicia e dissolve o Consello Asesor de Radio e Televisión Española en Galicia.

Tamén se regulan no proxecto cinco disposicións derradeiras. A primeira delas modifica o artigo 11 do Decreto 89/2016, do 30 de xuño, polo que se regula a creación, o uso e o acceso á historia social única electrónica. O Decreto 89/2016 contempla como ficheiro no que se recolle a información de carácter persoal do sistema de historia social única electrónica o de “xestión de servizos sociais”, do que é titular a consellería competente en materia de servizos sociais. A análise xurídica da cuestión da titularidade e emprego da información da historia social única electrónica recomenda dispor de un ficheiro de datos de carácter persoal específico para a historia social única electrónica. Por último, inclúese unha cláusula de salvagarda de rango para incluír a previsión expresa de conservación da vixencia do Decreto 89/2016 en todo o que non se opoña á lei, para maior seguridade xurídica.

A segunda, modifica o Decreto 130/2013, por un lado o artigo 5 co obxecto de obxectivo e atender e axustar a explotación dos portos deportivos á demanda e ocupación de cada instalación en concreto tendo en conta as tempadas habituais de alta e baixa ocupación/demanda, e por outro, a disposición transitoria primeira ampliando en tres anos máis o prazo de adaptación da concesións administrativas sobre portos ou zonas portuarias de uso náutico-deportivo a este Decreto.

A terceira, modifica a Lei 3/2014, de 24 de abril, do Consello Consultivo de Galicia. En concreto modifícase a regulación da Secretaría Xeral e Secretaría do Pleno e Seccións e a regulación referente aos letrados.

A cuarta, modifica a disposición transitoria segunda da Lei 2/2016, do 10 de febreiro do solo de Galicia, para clarificar o réxime de competencias na adaptación do planeamento, evitar dúbidas aplicativas, garantindo así que se respecte o réxime competencial para a aprobación dos plans que se derivan da dita lei.

A quinta, regula a entrada en vigor da lei.

Remata o proxecto con dous anexos. O anexo I regula o réxime de cofinanciamento para escolas infantís e centros de día xestionados a través do Consorcio Galego de Servizos de Igualdade e Benestar ou ente que o substitúa, como consecuencia do artigo 68 desta lei. O anexo II contén unha relación de definicións e clasificacións aplicables ao transporte público, axeitadas

para a correcta interpretación da norma, e nas que se incorpora ao sistema de transporte público fórmulas de prestación tales como o transporte baixo demanda ou os contratos mixtos ou zonais.

